

nedyrbi to Wukladowanje tych samych jako nebestich Rycow wot Božej Natury tak wo-
sofko spinane bycz, ale sa tych Newuczenych
so pjekuje nisko puschecz, so bychmy je po
naschim Shonenju srosemili a šebi je dali
prajene bycz, pschetož my to hinaf neshoni-
my, hacž, so won tak czini, kajž te Słowa
praja. A to je pječna a troschtna Wjez, wot
Boha tak ryczecz, so neje traschne ani wo-
sofko. Tak šu tež tudy te Słowa: Ka f
husto šym ja zyl, tak srosemenju, so
won tak czini je, so šebi nich to neje hinaf
myšlicž a žane druge Shonenje neje mjecz
moł, hacž so won je rad je sromadžicž zyl,
a so je czinił, kajž Słowek czini, kotryž to
rad mjecz ze. Tehodla wostaj šo wošofich
Wjezow, a wostan pschi Mlozy a niskim
Rosomi teho Pišma.

II. My pak zemj šebi tež naschu Wuczbu
šteho Szenja wsacz. Ton Knes dawa tudy
jene tak lubosne Snamjo a Pschirunanje,
kaf šo menujzy stej Wjeru a swjerazym
Słowekom ma, so ja žane lubosnišche
we zylim šwjatym Pišmi newjem. Won
je šewom a Roslobenjom wele šurowych
Słowow we tutym Stawi pschecziwo tym
Zidam ryczał, a tak Bje da na jich Newjeru
wotal, so rosno je. Tehodla czini won tež
tak, kajž rostobeni Ludžo pschecziwo tym
Nedžakomnym sweczeho czinja, so woni šwo-
je Dobroty a hotowu Wolu hacž najbole
posbjenu a refnu: Ja bydžich rad mo-
ju Wutrobu w Žiwoczji snim džjelit.

Tak tež dyž ton Knes tudy šwoju Lubošž
a Dobroty pschecziwo tym Zidam, kaf wu-
troj na a krasna je byla, wopišacz ze, refne
won: Ja bych rad jich Bata byl, dy bych
woni jeno moje Kurjatka bycz zyli. O
moj Słowecze, smi to Słowo a to Pschi-
runanje derje na Nedžbu, kaf šjara wulkeje
Swejnroszje a šypleje Wutroby won to
je ryczał! We tym Snamenju budžesch ty wi-

džicž, kaf šo ty pschecziwo Krystušej sadžeržecz
mašch, kczomu šo won tebi pschihodži, a
kaf ty jeho wuziwacz dyrbišch. Pschiladuj
jenej Baczi a jeje Kurjatkam; nadnimi wi-
džišch ty Krystuša a šebe wopišaneho a wot-
molowaneho šepe, dyžli to žadnu Mischter
dokonecz može.

Aprijenemu je to wješte, so nasche Du-
schje te Kurjatka šu a Krystus ta Bata; czi
Sžerzi a sli Duchojo pak šu te Kraholy pod
Nebešami, hacž jeno so my šdruhemu
neššmy tak mudri jako te Kurjatka, so bych-
my tež pod naschu Patu czjekali. Tak šu
tež czi Sžerzi na Rubenje naschich Dušchow
wele mudrišchi, hacž te Kraholy na Kur-
jatka. Ja pak šym predy pschi jenej Skla-
dnoszi prajil, so to neje dož, so my boha-
bojasni a we Nadži žiwi šmy, a šo tež
dobrych Šutkow kwalicž možemy; pschetož
tež nascha Prawdosž nemože psched Božim
Woblecžom a Sšudom wobstacz, kaf da
haklej nascha Neprawdosž! Tehodla šym ja
prajil, ta Wjera, dyž wona prawa je, ma
to Waschne, so šo wona ani šama na šo,
ani na šwoje Wjerenje nespuschca, ale
džerzi šo Krystuša, poda šo pod jeho Praw-
dosž a wošme tušamu ja šwoj Šchit a šho-
wanfu horje. Kunje jako šo to Kurjatko
na šwoje Žiwenje a Sžekanje nespuschca,
ale šo pod teje Paty Žiwot a Šchidla
poda.

Pschetož, dyž ty psched Božim Sšudom
wobstacz zesch, da neje dož, so ty prajišch:
Ja wjerju a mam Radu: pschetož šewšchi-
fim tym, schtož wnim je, nemože won wob-
stacz; ale won dyrbi tutemu Sšudženju
Krystušowu Prawdosž napschecziwo stajicž,
teššamej da won psched Božim Sšudom
šwoju Wjez wuzinicž, takama wobsteji
tež psched nim šewšchej Sžerzi do Wjez-
noszje. Pod tušamu won šese, tula a
fmuri šo, wjeri a spuschca šo bewschit-